

HOFFMANNOVO DIVADLO UHERSKÉ HRADIŠTĚ

volně podle Josefa Lady
napsal Karel Hoffmann

BUBÁCI A HASTRMANI

Divadelní adaptace a režie: **Karel Hoffmann**

Hudba: **Martin Hanák**

Scéna: Karel Hoffmann

Kostýmy: **Radim Černochoch**

Realizace scény a rekvizit:

**Karel Hoffmann, Petr Hoffmann,
Milada Hoffmannová a Radim Černochoch**

Hrají: **Radim Černochoch**

Otto Ondra

Karel Hoffmann

Lukáš Borik nebo Leoš Peteráč

Petra Kučerová nebo Hana Mrázková

Soukromé divadlo z Uherského Hradiště pro malé i velké

Divadlo bylo založeno hercem a režisérem Karlem Hoffmannem v roce 2000. Hostuje na různých jevištích v Uherském Hradišti (Klub kultury, Reduta, Vésky) a svoji zájezdovou činnost po republice ještě více rozšířili. Na jedné straně hraje na krásných a vybavených jevištích různých divadel a na druhé doma neustále hledá to pravé, kde by jim bylo dobře, a kde by se necítili jak stěhovaví ptáci.

Herci hrají a hledají. A věří, i když v Uherském Hradišti těch možností moc není, že najdou prostor, kde zase budou chvílku „doma“, i kdyby měli opět postavit jeviště z praktikáblů, jako na úplném začátku...

Nejhranější tituly: Princové jsou na draka (130 repríz), Pipi Dlouhá punčocha (100), Kdyby tisíc klarinetů (74) a Tak se krotí ženské (69).

Karel Hoffmann

Bubáci a hastrmani

V pohádce se bubáků a hastrmanů bát nebudete. Naopak, jejich strašení a různé kouzelné kejkle, které s milou naivitou provádí, vás spíš pobaví, než postraší.

Koneckonců, starý Hastrman a starý Bubák mají docela normální lidské problémy s výchovou svých potomků, které musí naučit svému řemeslu. A žádné učení není jednoduché. Mladí, jak už to u mladých bývá, mají svou hlavu, protože...

A u hastrmanů a bubáků to platí stejně jako u lidí, všechno už je staré a je třeba dělat věci jinak - nově.

A díky tomu se pobaví i ti, kteří si myslí, že už pohádkám odrostli.

DS SMOTANÁ HADICE KŘENOVICE

uvádí vojenskou komedii
na motivy divadla Sklep Praha
autorů J. F. Burdy / J. Slováka / D. Vávry

„KŘENOVICKÉ“

mlýny

**Příběh se odehrává kdysi dávno
a kdesi na útvary ČSLA.**

Režie: Hana Hášová

Zvuk a světla: Tomáš Zavadil

Kostýmy a scéna: všichni, army shop

Choreografie: Tomáš Mikulička

Podplukovník Malík - Emilie Vránová

Boženka - Eva Baselová

Vojín Šimák - Alena Navrátilová

Vojín Čapek - Martina Večerková

Desátník Toman - Ilona Pospíšilová

Vojín Houska - Jana Hrušáková

Vojín Maršík - Veronika Pospíšilová

Poručík Horáček - Hana Svačinová

Kapitán Sládek - Alice Vránová

Major Buzgo, Viela - Kamila Pospíšilová

Divadelní soubor Smotaná hadice Křenovice

Smotaná hadice je specifické uskupení původně dobrovolných hasiček, které se přirozeným vývojem (a bez přílišné námahy) přetransformovalo v uskupení dobrovolných hereček. Hasičské znalosti a umění smotat hadici ještě členky souboru využily ve svém prvním představení Rozpalme to, má panenke, vzniknuvším v roce 2008 na motivy filmu Miloše Formana Hoří, má panenke. Během objíždění České republiky s touto inscenací soubor bohužel poztrácel hned několik svých členek a v dalším vývoji už v žánru fireman-theatre nemohl dost dobře pokračovat. Drama z vojenského prostředí tak bylo na snadě.

Dnes už legendární divadelní hra Mlýny pražského divadla Sklep byla napsána na motivy jednoho z prvních dramát Václava Havla a Karla Bryndy Život před sebou.

Děj je zasazen do doby tvrdého socialismu a do prostředí vojenských kasáren někde v útvaru ČSLA. Toto absurdní komediální drama se ale nevěnuje jenom kritice minulého režimu a všeobecné přetvářce v nesmyslném kolosu lidové armády - obsahuje například i nadčasové otázky, jako je nedostatek osobní cti, konflikt zodpovědnosti člověka vůči sobě a ostatním, touha po uznání větší než smrt a další. To vše navíc v ženském obsazení získává lehký nadhled a metaforičnost.

DIVADLO BROD UHERSKÝ BROD

uvádí cyklus
samostatných mikrokomedíí
od Jeana Ribese
a v překladu Petra Christova

DIVADLO BEZ ZVÍŘAT

Režie: **Roman Švehlík**

Technik: **Bohuslav Křivda**

Scéna:

**Rudolf Jedounek, Pavel Chramosta,
Dagamar Svobodová**

OSOBY A OBSAZENÍ:

TRAGÉDIE

Luisa - **Lenka Sasínová**

Jean-Claude - **Roman Švehlík**

NEDĚLE

Matka - **Dagamar Svobodová**

Otec - **Rudolf Jedounek**

Dcera - **Veronika Brázdilová**

PRŮDUŠKY

Klaudie - **Zuzana Chramostová**

Honza - **Pavel Chramosta**

VZPOMÍNKA

Anna - **Monika Šavrňáková**

Lucie - **Marie Trtková**

Lukáš - **Jakub Jedounek**

Richard - **Radek Šašinka**

Karla - **Zuzana Gregůrková**

Slovo o souboru

Jsme občanské sdružení, které se snaží zvelebovat stav lidské duše prostřednictvím divadelního umění.

Divadelní soubor pracuje ve dvou sekcích: činoherní a loutkářské. Název Divadlo Brod se poprvé objevuje v roce 2002. Vzniklo sloučením Divadelního souboru Tomáše Miličky a Loutkového divadélka, jejichž členové spolu stále více spolupracovali. Navazuje na činnost divadelních spolků v Uherském Brodě a podařilo se mu doložit pravidelnou divadelní spolkovou činnost až k roku 1892, ke které se s úctou hlásí.

Divadlo Brod působí v prostorách Domu kultury, ale zájíždí se svými inscenacemi i do okolních divadelních sálů a hraje i ve vzdálených městech (Olomouc, Vyškov, Ostrava, Kuks...). Pravidelně se účastní soutěžních i nesoutěžních divadelních přehlídek.

<http://divadlobrod.cz>

Slovo režiséra

Text J. M. Ribese mě oslovil ihned, po prvním přečtení. Ty drobné, všední příběhy přímo volaly po zinscenování. Nenajdeš zde velká gesta, nenajdeš zde ani klasického hrdinu. Pokud budeš pozorný, objevíš sám sebe v každodenním životě, který, jak jinak, není jen tragický nebo komický. Život je jedna velká tragikomedie.

Jean-Michel Ribes - Chvála kotrmelců

Miluji jiskření zkratových spojení, padající budovy, lidi, kteří se smekli či sletěli - zkrátka a dobře kotrmelce. Takové rozkošné chvíle nám ukazují, že svět není pevně daný a že ještě stále existují místa, kde nám realita nezavírá dveře před nosem.

Krátké příběhy, portréty i pouhé čmáranice shromážděné pod názvem Divadlo bez zvířat, jsou skromným příspěvkem k umění kotrmelců a poctou těm, kdo bojují proti mrzoutskému uzavírání se do pevně daných norem.

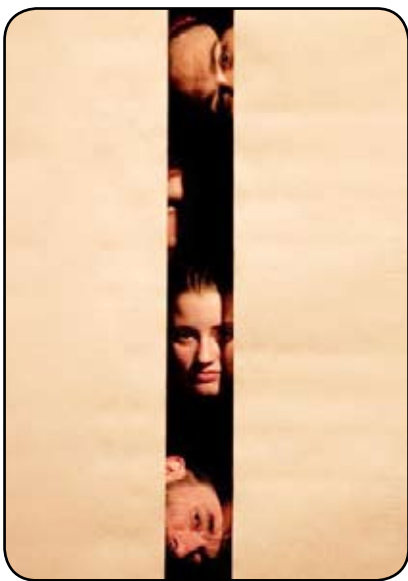
Kdo je Jean-Michel Ribes?

J. M. Ribes (*1946) je všestranný divadelník, filmař, režisér a dramatik. S jeho prací se ve Francii můžeme setkat již od sedmdesátých let 20. století. Je autorem patnácti textů pro divadlo. Roku 1997 inicioval projekt scénických čtení nových současných textů v rámci Avignonského festivalu. Projekt s názvem Obnažený text pomáhá propagovat současnou tvorbu. Od roku 2001 je ředitelem předního pařížského divadla Rond-Point des Champs-Élysées, kde se snaží uvádět současné francouzské autory (R. Dubillard, A. Hakim, M. Azama...).

DIVADLO TRAMTARIE OLOMOUC

uvádí komedii Jiřího Jelínka

POSLEDNÍ PŘÍPAD SHERLOCKA HOLMESE

Režie: **Jiří Jelínek**

Dramaturgie: **Vladislav Kracík**

Hudba: **Lukáš Mareček**

Scéna a kostýmy: **Zů Vítková**

Technická spolupráce: **Jakub Janovec**

Plakát: **Markéta Rosendorfová**

Hrají:

**Jiří Jelínek, Vojtěch Johaník,
Jana Posníková, Barbora Šebestíková,
Jan Konopčík**

Premiéra: 4. prosince 2012 v Divadle Tramtarie

Tramtamanifest

Nejsme a ani nechceme být divadlem alternativním, nejsme také divadlem tradičním. Jsme komorní olomoucká scéna, která má touhu dělat divadlo po svém, tak, aby bavilo. Nás i diváky. Naše témata čerpáme ze současnosti, z toho co nás obklopuje, rozesmívá i trápí, popkultura nás netíží, naopak, inspiruje nás. Našimi zdroji nejsou primárně klasické dramatické texty, ale spíše film, literatura, komiks či internet. Hledáme silné příběhy, aktuální témata. Inspirace filmovou poetikou se nepromítá pouze do témat a žánrů, nýbrž také do formy. Mezi naše typické rysy patří využití filmových projekcí, rychlý způsob vyprávění, epizodická struktura či rychlý střih. Jsme prostorem pro výrazné režisérské osobnosti, pro kreativní autorské přístupy. Naším cílem jsou řemeslně zvládnuté a zároveň nápadité inscenace, které osloví široké divácké spektrum.

Oficiálně o divadle

Divadlo Tramtarie je nezávislé divadlo, které už od roku 2005 vytváří jedinou plnohodnotnou komorní divadelní scénu s vlastním souborem v Olomouci a okolí. Ve vlastní produkci uvádí pět divadelních premiér za sezónu, představení jsou pravidelně každý měsíc reprízovaná. Kromě divadla doplňuje Tramtarie svou činnost také o hudební a filmové produkce, pořádá výstavy a další akce. Za dobu své existence si Divadlo Tramtarie postupně dokázalo vytvořit stabilní pozici v kulturním prostředí města Olomouce, zajišťuje pravidelnou kulturní produkci pro širokou veřejnost. Nedílnou součástí činnosti Divadla Tramtarie jsou zájezdová představení po celé České republice.

Sherlock v Tramtarii

Nejslavnější detektiv všech dob řeší svůj poslední případ, jehož divadelní rekonstrukce vám může nezvratně poškodit bránici. Taky vás rozčilují všichni ti chytřejší? Diváci, HOLME SE! Zajímá vás, kde se člověk WATSNE?... Divoká variace na slavné téma s autorskými otisky prstů Jiřího Jelínka. Na prknech Divadla Tramtarie se začne odvíjet zbrusu nový příběh Sherlocka Holmese a doktora Watsona. Sehraná dvojice řeší řadu drobných případů, na jejichž pozadí se ve skutečnosti vyjevuje pravda o jejich vztahu. Sherlock Holmes se ukazuje jako hodně problematická postava, možná geniálního detektiva, rozhodně však nesnesitelného společníka. Stále dokola se opakujícím motivem hry je hra samotná, to, jak roztomilým hraním ubližovat okolí, a kdo s kým si vlastně hraje, kdo proti komu hraje, kdo si na co hraje. Poslední případ Sherlocka Holmese proto, protože po téhle hře už neuvidíte Sherlocka Holmese takového, jaký byl předtím.

OCHOTNICKÝ SPOLEK KORYČANY

uvádí komedii Erica Assouse

ŠVAGŘIČKY

aneb

PŘÍBUZNÉ SI NEVYBÍRÁME

Přeložil: Alexander Jerie

OSOBY a OBSAZENÍ :

Yvan advokát - Karel Žíla

Francky podnikatel - Tomáš Vrbata

David zubař - Roman Svoboda

Mathilda - Ludmila Sobotková

Nicole - Kateřina Žilová

Christelle - Ilona Vybíralová

Natalia, sexy sekretářka - Katka Vacková

Slovo o souboru

Ochotnický soubor vznikl v roce 2000 a zahájil svoji existenci hrou Limonádový Joe.

Od té doby ještě odehrál - Charliovu tetu, Dívčí válku, Strašidlo Cantervillské, Hrobku s Vyhlídkou, Na správné adrese a jako poslední hraje Švagřičky.

Souborem prošlo od svého začátku asi tak 25 členů. V současné době v souboru pracuje sedm herců, dvě nápovědy a jeden zvukař.

Většinu tvoří herci z Koryčan, kteří jsou věkově hodně různorodí. Tržní ekonomika jim komplikuje život, ale jak říká jedna postava z jedné hry: „Umění zavazuje“.

Vedoucím souboru je Ilona Vybíralová a jejím zástupcem Karel Žíla.

Koncem roku 2012 se spolek stal občanským sdružením.

Slovo o hře

Děj hry s brilantními dialogy a překvapivými zvraty se odehrává během jediného večera, kdy se na oslavě otevření nové vily sejdou tři bratři i se svými manželkami. Hned z počátku je zřejmé, že švagrové k sobě zrovna neplanou horoucí láskou, nemluvě o tom, že své muže drží na krátké uzdě. Přímo bombou je příchod mladé vyzývavé sekretářky Natálie, která dokonale okoření rodinnou slavnost. Vyvolá paniku u přítomných mužů a z jejich nepřírozeně odmítavé reakce pojmou manželky podezření. Čí je to milenka? Dojde k překvapivým odhalením a rodinná idyla vezme za své.

Autor netají, že muži bývají v některých situacích většinou zbabělí a ženy spíše bezcitné a nemilosrdné. Zdánlivě banální příběh slibuje výbornou zábavu...

DIVADELNÍ SPOLEK HANÁ PŘI MKS VYŠKOV

uvádí inscenaci
Federica Garcii Lorcy

PLÁŇKA

Překlad: **Antonín Přidal**

Režie: **Tomáš Dorazil ml.**

Asistent režie: **Jan Katzer**

Choreografie: **Petra Šarhanová**

Scéna: **Tomiš Zedník**

Scénická dekorace: **Barbora Kachlíková**

Scénická hudba: **Milan Takáč**

Světla: **Přemysl Ševčík**

Zvuk: **Lukáš Průcha a Martin Rotrekl**

Kostýmy: **Hanka Píhalová**

OBSAZENÍ:

Yerma: **Andrea Špaková**

Marie, První Švagrová: **Markéta Vopelková**

Juan: **Ondřej Vašíček**

Stařena Pohanka, Druhá švagrová:

Jarmila Wolfová

Dolores, Třetí pradlena: **Iveta Adámková**

Viktor: **Vladimír Bubeník**

První děvče, Druhá pradlena: **Kateřina Petrová**

Druhé děvče, První pradlena, Ženská maškara:

Daniela Holubová

První bába, Pátá pradlena: **Iva Lajdová**

Druhá bába, Čtvrtá pradlena, Žena:

Iveta Rotreklová

Mužská maškara: **Jan Katzer**

Hoch: **Ondřej Pospíšil**

Viktorův hlas: **Zbyněk Petr**

Slovo režiséra

Mám tu čest se v divadle potkat s Lorkovým textem již podruhé. Poprvé to bylo před dvanácti lety, kdy jsem se seznámil s „panem Federicem“ a jeho donem Perlimpinem a Bílou Belisou. Pamatuji si rok 2000, svou čistou hlavu a lehkost s jakou jsme se tehdy do inscenování pustili. Můžu říct jediné - určitě šlo víc o nás než o Lorcu. Snad mi to už odpustil, vždyť na vzpomínky mezitím napadal prach. Nebo ne? Říká se, že mrtví vědí všechno. Pokud tomu tak je, pak dnes jistě ví, že mu toho dlužím víc. Jeho Pláňku jsem si přečetl mnohokrát, a mám ji z jeho dramát nejraději. Ani nevím pořádně proč, ale nikdy se mi do ní pořádně pustit nechtělo. Někdy to tak máte, stačí se vám dívat a pozorovat, nebo dokonce obdivovat, ale promluvit ta dotyčná nemusí. A když vás osloví, děláte, že se neznáte. Tak příště, řeknete si a ono to příště trvá léta.

Když mě navštívila posledně, tak se připomněla dost důrazně (díky Vladimíre, žes mě u ní zažaloval). Myslím si, že tato dlouhá doba čekání je vlastně závazkem. Přesto má nejistota trvala až do chvíle, než jsme si sedli nad Pláňkou s herci Divadla Haná, a ti mi řekli své ano.

Řekli své ano dramatické básni. Řekli své ano tématu nenaplněné touhy po dítěti a frustrace mateřství. Řekli své ano několika dlouhým dnům a večerům, kdy jsme se na jevišti pokoušeli rozkrýt zákonitosti lidského bytí, do nekonečna hledali motivace, významy, charaktery, vztahy, znaky, obrazy, prostředky, možnosti, způsoby. Řekli své ano náročné cestě za výsledným tvarem, kterou ne každý ocení. Děkuji všem, kteří nás na této cestě provázeli a pomáhali.

Na rozdíl od několika svých pesimisticky naladěných přátel věřím, že dobré divadlo stále žije. A že žije nejen v podobě jednoduché zábavy či ambiciózních novotvarů, ale také v podobě silného příběhu.

Tomáš Dorazil

Slovo o souboru

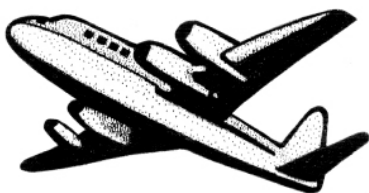
Naše divadlo, které věřte-nevěřte existuje ve Vyškově už 148 let to mělo s dramaturgií ve své historii svým způsobem jednoduché. Zkrátka a prostě - vždycky hrálo všechno. Veselohry, operety, muzikály, dramata... V poslední době jste se mohli setkávat převážně s tématy, která kladla velké nároky především na vaši bránci. Na repertoáru stále máme 1+1=3, předtím to byl Blázinec v prvním poschodí.

Předem se omlouváme všem vyznavačům smíchu, příjemné a jednoduché zábavy, neuvěřitelných situací, hlášek, gagů, pádů na zem a bůhvíčeho dalšího, co patří do komediálního žánru. Letošní inscenace vám dá ochutnat z jiného soudku.

DS HANÁCKÁ SCÉNA MĚKS KOJETÍN

uvádí komedii Marca Camolettiho

MODRÉ Z NEBE

... lásky přilétají a odlétají,
nesmí se ovšem změnit letový řád...

Režie: **Jana Nováková**
Scéna a rekvizity: **Marie Němečková**
František Němeček
Scénická hudba: **Vojtěch Kohoutek**
Švadlenka: **Miloslava Kuciánová**
Světla a zvuk: **Jakub Maťo**
Text sleduje: **Naděžda Šoborová**

Osoby a obsazení:

Bernard - **Radek Baštinec**

Jane - **Lucie Němečková**

Berta - **Marie Němečková**

Robert - **Michal Maťo**

Jacquelina - **Jana Nováková**

Judita - **Helena Tabarová**

Marcela Válková

Muž z garáže - **Michael Chochel**

„Dvě by bylo málo a více by bylo únavné.

Tři je ideální“, říká hrdina komedie Bernard, který si své vyvolené vybírá zásadně z řad zaměstnankyň leteckých společností. Snoubenky - letušky se střídají v jeho pařížském bytě přesně podle letových řádů, a to až do dne, kdy mu bouře nad Atlantikem značně zkomplikuje život...

Obnovená premiéra: 2. listopadu 2012, Hustopeče

**Tato inscenace vznikla za finanční podpory
Lékárny U zlatého Iva Kojetín a Hospůdky U Pedyho Kojetín**

Slovo o souboru

Padá nám jen „Modré z nebe“ - název naší nové divadelní inscenace. Komédie z pera francouzského autora Marca Camolettiho, v překladu Evženie Janů, díky níž se už od září 2011 sžíváme s prostředím letušek, letadel a leteckých řádů.

A štěstím spadlým z nebe jsou pro soubor i diváky dvě nové herečky, které ansámbl rozšířily právě pro novou komedii. Přípravy, kostýmy, zkoušky i drobné zádrhely jsme opět zvládli podle slov jedné z postav „jako vždycky, tak, tak...“, ale snažíme se. Největší potíž měla vedoucí souboru s obsazením hlavní mužské role. Dvojitě přeobsazení dalo zabrat jí i celému souboru. Až třetí pokus vyšel. A podle reakcí diváků na výbornou.

Největší dějové zvraty ale píše život sám. Hlavnímu představiteli vepsal do osudu nešťastnou nehodu. Hru jsme z piety ke kolegovi a kamarádovi nazkoušeli v novém obsazení a takto vám ji představujeme.

A už se těšíme, jak s touto hrou budeme poletovat po našem regionu a snad letos zaletíme i do vzdálenějších míst. Držte nám pěsti a nezapomeňte, ochotníci hrají hlavně pro vás, věrné diváky, a proto přijďte... právě startujeme...

Marie Němečková, vedoucí souboru

Marc Camoletti

Marc Camoletti (1923 - 2003) byl francouzským dramatikem, který se nejvíce proslavil svojí klasickou fraškou *Létající snoubenky* (známou také pod názvy *Boeing-Boeing* nebo *Modré z nebe*). Narodil se ve švýcarské Ženevě rodičům italského původu, odtud italské jméno. Jeho kariéra dramatika začala v roce 1958, kdy byly v Paříži uvedeny tři jeho hry najednou. Hra *Dobrá Anna* dokonce dosáhla 1300 repríz. I další hry byly velmi úspěšné, často překládány, některé zfilmovány a autor byl vyznamenán řadou cen.

Modré z nebe je klasická fraška zapsaná v roce 1991 do Guinnessovy knihy rekordů jako nejhranější francouzský titul na světě. Poprvé byla představena jako anglická adaptace roku 1962 v divadle Apollo v Londýně. Po mnoha různých inscenacích po celém světě se *Modré z nebe* vrátilo do Londýna a to až v roce 2001 v Divadle Komedie. Tato inscenace byla dokonce nominovaná na Cenu Lawrence Oliviera.

DOBROVOLNÉ DIVADLO TOVAČOVSKÉ

Režie: Zdeněk Vojtášek

Osoby a obsazení:

Kateřina: **Jana Macháčková**

Petruccio: **Jakub Konečný**

Bianka: **Vendula Spálovská**

Lucentio: **Radim Samek**

Paní Lucie: **Hana Štěpánková**

Hortensio: **Milan Hodina**

Tranio/Grumio: **Zdeněk Vojtášek**

Slovo předsedy

Vážení příznivci amatérského divadla, po předešlé prvotině Ducháčkové, která byla víceméně fraškou, jsme se rozhodli, že teď už zvolíme plnohodnotný divadelní kus. Vybral se klasický titul Charleyova teta, aby si všichni členové souboru zahráli a začalo se zkoušet. A pak začalo téměř personální peklo. Někteří herci odešli a jiní nováčci přicházeli a zase odcházeli. Museli jsme zrušit rozezkoušenou hru a začít úplně znovu s novou hrou a v novém složení souboru, i když někteří z nás (třeba já) už celý text téměř uměli. Není tedy radno předcházet událostem a zbytečně spěchat. Ponaučení pro příště. Umění je prý ale řehole, tak co se dá dělat.

Další volba padla na hru Václava Berana Komedie o zkrocení, která vznikla na motivy hry W. Shakespeara Zkrocení zlé ženy. Pro nás v jednodušší formě bez tradičního veršování, jak je u her W. Shakespeara obvyklé. Do toho se pustíme někdy příště, až herecky vyzrajeme. Snad...

Musím přiznat, že jsme si výběrem tohoto textu naložili na záda pěkný balvan. Jak po stránce scénické, tak textové. Zkoušelo se sice celý rok, ale tak sotva třikrát do měsíce a obvykle ne všichni. Jo docházková kázeň, ta je prvořadá. On by to ale nebyl ten správný adrenalin.

A jestli jsme se s textem se ctí popasovali, už musíte zhodnotit vy, diváci. Podle mého názoru to bude velká improvizace, ale my, kteří jsme tepaní nočními prohlídkami na zámku v Tovačově, se z toho nějak vylžeme a divák si ničeho nevšimne.

Aspoň doufám...

Mirek Konečný (R.I.P.)

Dobrovolné divadlo Tovačovské se na kojetínském festivalu poprvé objevilo v roce 2011 s komedií "Ducháčkové" a městu se Spanilou věží ihned přibyla další okrasa.

Jedná se o spolek lidí z Tovačova i odjinud, kteří chtějí zkoušet a bavit amatérským divadlem sebe a diváky, kteří ať už z donucení nebo náhodou zabloudí na jejich představení. Nejsou to profesionálové ani poloprofesionálové, nikdo z nich nestudoval ani neprovozoval nic, co by byť jen souviselo s profesionálním divadlem. Jak sami říkají, mají rádi srandu, světový mír, čokoládu a chleba se sádlem (ten v Kojetíně určitě dostanou). Nemají rádi hlad, žízeň a ten kousek oříšku, který se pravidelně zaklíní mezi zuby.

Na kojetínských prknech se objeví jejich obnovená premiéra komedie Jana Berana "Komedie o zkrocení". Jedná se o volný přepis známé komedie W. Shakespeara "Zkrocení zlé ženy". Zjednodušený syžet přivádí na scénu Petruchia a zlostnou Kateřinu v příběhu, který diváky baví už několik set let.

**NEZÁVISLÝ DIVADELNÍ SPOLEK
STARÉ MĚSTO - KUNČICE**

Karel Jaromír Erben

LEGENDA O KYTICI

**Dramatizace balad Vrba,
Svatební košile a Štědrý den**

Režie: **Bára Hubíková**

Světla, zvuk: **Jára Hubyč**

Hudební a zvuková aranžmá:

Ondřej Haluza

Hrají:

Tereza Šimková, Kristýna Baďurová

Aneta Roháčková, Lída Simajchlová

Bára Hubíková, Ondřej Haluza

Hubert Kouřil, Pavel Schwan

Premiéra 11. května 2012

Slovo o souboru

Spolek vznikl v roce 2009 pro společný projekt s tanečním kroužkem (dnes ZUŠ Šumperk - pobočka Jindřichov) „Tanec a divadlo“ a od té doby uvádí každoročně novátanečnědivadelnípředstaveníiněkolikautorských projektů. Uskupení tvoří neorganizovaní „divadelníci“ a mladí lidé od 13 do 15 let. Jedná se o skupinu lidí, kteří se nebojí vyzkoušet nové a netradiční prostory i žánry, hrají za každého počasí, v jakoukoliv denní i noční dobu, na prknech, na ulici, a když je třeba i na poli. Spolek spolupracuje s tanečnicí a hudebnicí (ZUŠ Šumperk, pobočka Jindřichov, Hanušovice), organizátory akcí pro děti, vystupuje na městských slavnostech a akcích (Anenská pouť, Rozsvěcení vánočních stromů, Bioslavnosti). V roce 2012 obohatila činnost souboru spolupráce s performerem a hudebníkem Joe Stragglerem.

Představení „Legenda o kytici“ vzniklo právě v rámci projektu „Tanec a divadlo“ (4. ročník, 2012) jako společný projekt tanečního oboru ZUŠ Šumperk, pobočka Jindřichov a divadelní skupiny B. Hubíkové.

V drammatizaci tří balad Erbenovy Kytice (Vrba, Svatební košile, Štědrý den) hraje významnou složku hudební aranžmá a kojetínský divák si jistě přijde na své!

DIVADELNÍ SPOLEK NA ŠTACI NĚMČICE NAD HANOU

uvádí veselohru
Zdeňka Podskalského

**Veselohra o ženách nejen pro ženy.
Veselé zamyšlení nad myšlením ženy
od počátku věku do budoucnosti.**

Scénář:

Zdeněk Podskalský (1982)

Režie:

Jaroslav Lejnar a Zdena Gregorová

Kostýmy:

Veronika Hájková

Scéna:

Jan Dvořák, Lukáš Lejnar, DS Na štaci

Projekce:

Antonín Bartošík, Zdena Gregorová

Premiéra DS Na štaci 28. prosince 2012

Druhá premiéra 8. března 2013

POSTAVY A OBSAZENÍ:

RÁJ:

Adam - Antonín Bartošík ml.

Eva - Martina Klevetová

Đábel / Anděl - Pavlína Winterová

DOBA KAMENNÁ:

Bivoj - Antonín Bartošík

Ťapka - Lenka Gardavská

Drápala - Milka Poláčková

DOBA GOTICKÁ:

Rytíř Ruprecht Sulpicius

von dem Froschliederteich - Jan Dvořák

Paní Adelhaide - Adéla Palíšková

Chůva Mechtilda - Antonín Bartošík

DOBA RENESANČNÍ:

Markýz Roderigo della Saluzza

- Lukáš Blaško

Markýza Isabetta della Saluzza

- Pavlína Winterová

Hraběnka Sofronie de Pulci - Martina Klevetová

DOBA OBROZENECKÁ:

Zahradníček Toníček - Antonín Bartošík ml.

Schovanka Andělka - Lenka Gardavská

Tetička Vilma - Milka Poláčková

DOBA NOVODOBÁ:

Redaktor - Jan Dvořák

Dvorní radová Růžena Zeyerová - Vrchlická

- Antonín Bartošík

Sekretářka Žofie - Adéla Palíšková

DOBA BUDOUCÍ:

Mujž Super M - Lukáš Blaško

Profesorka Regina - Pavlína Winterová

Doktorka Xenie - Martina Klevetová

EPILOG:

Adam - Alois Skoupil

Eva - Martina Klevetová

Đábel - Pavlína Winterová